

2) Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2000/65,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które uzależniają możliwość utworzenia przez dany podmiot, wraz z przedsiębiorstwem podmiotu nadrzędnego, grupy składającej się z osób prawnie niezależnych, lecz ściśle związanych ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie, od warunku posiadania przez ów podmiot nadrzędny większości praw głosu w tym pierwszym podmiocie, oprócz udziału większościowego w jego kapitale.

3) Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2000/65, w związku z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 77/388, ze zmianami,

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się on temu, by państwo członkowskie uznało, w drodze kategoryzacji, określone podmioty za niewykonyjące działalności samodzielnie, gdy podmioty te są pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym włączone do podmiotu nadrzędnego grupy składającej się z osób prawnie niezależnych, lecz ściśle związanych ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie.

(¹) Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt T/S

(Sprawa C-269/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi – Podatnicy – Uprawnienie państw członkowskich do uznania za jednego podatnika osób niezależnych pod względem prawnym, lecz ściśle powiązanych pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym („grupa podatkowa VAT”) – Przepisy krajowe uznające za „jednego podatnika” podmiot nadrzędny grupy podatkowej VAT – Świadczenia wewnętrzne w grupie podatkowej VAT – Artykuł 6 ust. 2 lit. b) – Świadczenie usług dokonywane nieodpłatnie – Pojęcie celów niezwiązanych z działalnością przedsiębiorstwa]

(2023/C 35/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt T

Strona przeciwna: S

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, by w przypadku grupy składającej się z osób prawnie niezależnych, lecz ściśle związanych ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie, państwo członkowskie uznało za jednego podatnika w rozumieniu tego przepisu podmiot nadrzędny tej grupy, jeżeli podmiot ten jest w stanie narzucić swą wolę innym podmiotom należącym do tej grupy i pod warunkiem że takie uznanie nie prowadzi do ryzyka powstania strat podatkowych.

2) Prawo Unii

należy interpretować w ten sposób, że:

w przypadku podmiotu będącego jednym podatnikiem grupy składającej się z osób prawnie niezależnych, lecz ściśle związanych ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie, i wykonującego z jednej strony działalność gospodarczą, w zakresie której jest on podatnikiem, a z drugiej strony działalność w ramach realizowania prerogatyw władzy publicznej, w odniesieniu do której nie jest on uznawany za podatnika podatku od wartości dodanej na podstawie art. 4 ust. 5 szóstej dyrektywy, świadczenie przez podmiot wchodzący w skład tej grupy usługi związanej z realizowaniem tych prerogatyw nie powinno być opodatkowane na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – TU, RE/Google LLC

(Sprawa C-460/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Dyrektywa 95/46/WE – Artykuł 12 lit. b) – Artykuł 14 akapit pierwszy lit. a) – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 17 ust. 3 lit. a) – Operator wyszukiwarki internetowej – Wyszukiwanie mające za punkt wyjścia imię i nazwisko danej osoby – Wyświetlanie na liście wyników wyszukiwania linka prowadzącego do artykułów zawierających informacje, które mogą okazać się nieprawdziwe – Wyświetlanie na liście wyników wyszukiwania grafiki w postaci miniatur („thumbnails”) zdjęć, którymi są ilustrowane te artykuły – Żądanie usunięcia linków skierowane do operatora wyszukiwarki – Wyważenie między prawami podstawowymi – Artykuły 7, 8, 11 i 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Obowiązki i odpowiedzialność operatora wyszukiwarki przy rozpatrywaniu żądania usunięcia linków – Ciężar dowodu spoczywający na podmiocie żądającym usunięcia linków]

(2023/C 35/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: TU, RE

Druga strona postępowania: Google LLC

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

należy interpretować w ten sposób, że:

w ramach dokonywania wyważenia między prawami, o których mowa z jednej strony w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i z drugiej strony w jej art. 11, którego to wyważenia należy dokonać w celu przeanalizowania skierowanego do operatora wyszukiwarki żądania usunięcia z listy wyników wyszukiwania linku prowadzącego do treści zawierającej twierdzenia, które zdaniem osoby podnoszącej to żądanie są nieprawdziwe, owo usunięcie linków nie jest uzależnione od tego, czy kwestia prawdziwości treści, do której odesłano, została przynajmniej tymczasowo rozstrzygnięta w ramach postępowania sądowego wszczętego przez tę osobę przeciwko dostawcy tej treści.